कात्यायनशुल्बसूत्र

रजुसमासं वद्यामः १ समे शङ्कं निखाय शङ्क सम्मितया रज्ज्वा मगड-लं परिलिरूय यत्र लेखयोः शङ्क्वग्रच्छाया निपतित तत्र शङ्क निहन्ति सा प्राची । तदन्तरं रज्ज्वाभ्यस्य पाशौ कृत्वा शङ्कवोः पाशौ प्रतिमुच्य दिचणायम्य मध्ये शङ्कमेवमुत्तरतः सोदीची २ रज्ज्वन्तयोः पाशौ करोति । श्रोगयंसनिरञ्छनसंख्यासमासभङ्गेषु लच्चगानि । प्राच्यन्त-योः शङ्क निहन्ति । श्रोरयोरंसयोश्च । शङ्क्वोः पाशौ प्रतिमुच्य निरञ्छनेन गृहीत्वा दिचाणूर्वां दिशं हरन्ति । एवमुत्तरतः । विपर्य-स्येतरतः । स समाधिः सर्वत्र ३ प्रमागमभ्यस्याभ्यासचतुर्थे लद्दगं करोति तन्निरञ्छनम् । स्रद्रणया तिर्यङ्गानीशेष ४ प्रमागार्धं वाभ्यस्या-भ्यासषष्ठे लच्चणं करोति तन्निरञ्छनम् । स्रद्रणया तिर्यङ्गानिशेषः ५ प्रमागार्धे समचतुरश्रस्य शङ्कः । शास्त्रवदर्धे दीर्घचतुरश्रस्य । शकट-मुखस्य चैवम् ६ एतेन प्राग्वंशवेदिमानानि व्याख्यातानि । शाला-मानं च । तत्रोदीची प्राचीवत् । सदसश्चैवम् ७ त्रपरिमितं प्रमाणा-दूयः ८ प्रमागे शास्त्रं प्रमागं निर्हासविवृद्धचोः । योगश्च ६ इतरस्य-वितृतीये दिच्चात इत्येतद्रच्यामः । गार्हपत्याहवनीययोरन्तरालं ष-ढ्धा सप्तधा वागन्तुसमं त्रेधा विभज्यापरवितृतीयलज्ञ्गेन दिज्ञायम्य तस्मिन्नग्निः । विपर्यस्योत्तरत उत्करः १० स्रिपवान्तरित्रभागोऽनया रज्ज्वा पुर्वार्धे समचतुरश्रं कृत्वा श्रोरायामग्निः । विपर्यस्योत्तरांस उत्करः ११ १

त्रङ्गलै रथसंमितायाः प्रमाणम् । तत्राष्टाशीतिशतमीषा । चतुःशतम-चः । षडशीतिर्युगम् । चत्वारोऽष्टकाः शम्या १ पैतृक्यां द्विपुरुषं समचतुरश्रं कृत्वा करणीमध्ये शङ्कवः स समाधिः २ करणी तत्करणी तिर्यङ्गानी पार्श्वमान्यच्णया चेति रज्जवः ३ पदं तिर्यङ्गानी त्रिपदा पार्श्व-मानी तस्याच्ण्या रजुर्दशकरणी ४ एवं द्विपदा तिर्यङ्गानी षट्पदा पार्श्वमानी तस्याच्णया रजुश्चत्वारिंशत्करणी ४ उपदिष्टं युगप्रमाणं शम्याप्रमाणं च दर्शनात् ६ दीर्घचतुरश्रस्याद्म्या रज्जस्तिर्यङ्गानी पार्श्वमानी च यत्पृथग्भूते कुरुतस्तदुभयं करोतीति चेत्रज्ञानम् ७ सम- चतुरश्रस्याद्म्या रज्जुर्द्विकरणी ६ करणीं तृतीयेन वर्धयेत्तच्च स्वचतुर्थेनात्मचतुस्तृंशोनेन सविशेष इति विशेषः ६ प्रमाणं तिर्यक् द्विकरणयायामस्तस्याद्म्या रज्जस्त्रिकरणी १० तृतीयकरणयेतेन व्या- ख्याता । प्रमाणविभागस्तु नवधा करणीतृतीयं नवभागः । नवभा- गास्त्रयस्तृतीयकरणी ११ सौत्रामण्यां प्रक्रमार्था । तृतीयकरणी समा- सार्था १२ तुल्यप्रमाणानां समचतुरस्त्राणामुक्तः समासः । नाना- प्रमाणसमासे हसीयसः करणया वर्षीयसोऽपिच्छन्द्यात्तस्याद्म्णया रज्ज- रुभे समस्यतीति समासः १३ २

चतुरश्राच्चतुरश्रं निर्जिहीर्षन्याविन्नर्जिहीर्षेत्तावदुभयतोऽपिच्छिद्य शङ्क निखाय पार्श्वमानीं कृत्वा पार्श्वमानीसम्मितामद्रग्यां तत्रोपसंहरति स समासेऽपच्छेदः सा कररायेष निर्ह्वासः १ दीर्घचतुरश्रं समचतुरश्रं चिकीर्षन् मध्ये तिर्यगपच्छिद्यान्यतरद्विभज्येतरत्पुरस्ताद्दिश्रातश्चोपद-ध्याच्छेषमागन्तुना प्रयेत्तस्योक्तो निर्ह्हासः २ त्रतिदीर्घं चेत्तिर्यङ्गा-न्यापच्छिद्यापच्छिद्यैकसमासेन समस्य शेषं यथायोगम्पसंहरेदित्येकः समासः ३ समचतुरश्रं दीर्घचतुरश्रं चिकीर्षन्मध्येऽच्रणयाऽपच्छिद्य तञ्च विभज्यान्यतरत्पुरस्तादुत्तरतश्चोपदध्याद्विषमं चेद्यथायोगमुपसंहरेदिति व्यासः ४ प्रमागं चतुरश्रमादेशादन्यत् ५ द्विप्रमागा चतुःकरगी त्रिप्र-मार्ग नवकरगी चतुःप्रमागा षोडशकरगी ६ यावत्प्रमागा रञ्जूर्भवति तावन्तस्तावन्तो वर्गा भवन्ति तान्समस्येत् ७ त्र्प्रधप्रमारोन पादप्रमारां विधीयते । तृतीयेन नवमोंऽशः । चतुर्थेन षोडशी कला ५ एष निर्हासस्तस्य पुरस्तादुक्तं शास्त्रम् ६ यावत्प्रमाणा रज्जुर्भवतीति विवृद्धे हासो भवति १० चतुरश्रं मराडलं चिकीर्षन्मध्यादंसे निपात्य पार्श्वतः परिलिरूय तत्र यदतिरिक्तं भवति तस्य तृतीयेन सह मराडलं परिलिखेत् स समाधिः ११ मराडलं चतुरश्रं चिकीर्षन् विष्कम्भं पञ्चदशभागान् कृत्वा द्वावृद्धरेच्छेषः करगी १२

द्रोणचिद्रथचक्रचित्कङ्कचित्प्रउगचिदुभयतः प्रउगः समुह्यपुरीष इत्य-ग्रयः १ द्रोणे यावानग्निः सपचपुच्छिवशेषस्तावञ्चतुरश्रं कृत्वा द्रोणद-शमिवभागो वृन्तमित्येके । तद्दशमेनापिच्छिद्यापिच्छिद्येकसमासेन समस्य निर्हत्य सर्वमिग्नं तथाकृतिं कृत्वा पुरस्तात्पश्चाद्वोपदध्यात् । मगडलेऽप्येवम् २ प्रउगे यावानग्निः सपचपुच्छिवशेषस्ताविद्द्रगुणं चतुरश्रं कृत्वा यः पुरस्तात्करणीमध्ये शङ्कर्यो च श्रोगयोः सोऽग्निः ३ उभयतः प्रउगे तावदेव दीर्घचतुरश्रं कृत्वा करणीमध्येषु शङ्कवः स समाधिः ४ प्रउगं चतुरश्रं चिकीर्षन्मध्ये प्राञ्चमपिच्छिद्य विपर्यस्येतरत उपधाय दीर्घचतुरश्रसमासेन समस्येत् स समाधिः ५ उभयतः प्रउगं चेन्मध्ये तिर्यगपिच्छिद्य पूर्ववत्समस्येत् ६ एतेनैव त्रिकर्णसमासो व्या-रूयातः । पञ्चकर्णानां च । प्रउगेऽपिच्छद्यैककर्णानां । द्विकर्णानां समचतुरश्रेऽपिच्छद्य ७ ४

उत्तरेषु पुरुषोञ्चयेनैकशतिवधादित्येतद्वच्यामः १ स्राद्योऽग्निर्द्विगुण-स्त्रिगुणो भवतीति सर्वसमासः २ एकविंशतिविधो भवतीति पुरु-षाभ्यासः ३ पुरुषाभ्यासे यावानग्निः सपचपुच्छिविशेषस्तावञ्चतुरश्रं कृत्वा तिस्मन्पुरुषप्रमाणमवदध्यात् ४ समस्तं पञ्चदशभागान्कृत्वा द्वावेकसमासेन समस्येत् स पुरुषः ४ पञ्चविभागेन बृहती तस्य दश-मविभागेन पादमात्री भवति ६ पुरुषं वा पञ्चमेनोभयतोऽपिच्छद्य पञ्च-विभागन्समस्य तृतीयं निर्हत्य तिस्मन्पुरुषप्रमाणेऽवदध्यादित्यपरम् ७ पञ्चदशविभागोऽष्टाङ्गुलम् ५ पञ्चारित्वर्दशवितस्तिर्विंशतिशताङ्गुलः पुरुष इत्येतस्माद्द्वादशाङ्गुलं पदिमिति च ६ पुरुषं वा सप्तमेनोभयतो-ऽपिच्छद्य सप्तभागान्समस्य ससप्तमभागमङ्गुलं निर्हत्य पुरुषप्रमाणे-ऽवदध्यादित्यपरम् १० नारित्वितस्तीनां समासो विद्यते संख्यायो-गादिति श्रुतेः ११ ४

यथाग्नि वेदीष्टकाप्रमागं वर्द्धत इत्येतद्वच्यामः १ याकरगी चतुर्दशप्र-क्रमान्सिङ्कपति त्रिंश्च प्रक्रमसप्तमभागान् स एकशतविधे प्रक्रमः २ द्वितीये वा सप्तसु प्रक्रमेषु प्रक्रममवधाय तस्य सप्तमभागेन प्रक्रमार्थः ३ प्रक्रमेण वा सप्तमभागेन प्रक्रमार्थः ४ एवमैकशतविधात् ४ नान्तः पात्यगार्हपत्ययोर्वृद्धिर्भवित तावदेव योनिर्भवित न वै जातं गर्भं योनिरनुवर्धत इति श्रुतेर्वृद्धेरत्यन्तं प्रतिषेधः ६ यावत्प्रमाणानि समचन्तुरश्राग्येकीकर्तुं चिकीर्षेदेकोनानि तानि भवन्ति तिर्यग्द्विगुणान्येकत एकाधिकानि त्रयस्त्रिभवित तस्येषुस्तत्करोति ७ यथायूपं वेदिव-र्द्धनित्येतद्वच्यामः ५ या रज्जुरेकादशोपरवान्सिङ्कपित दश च रथा- चांस्तस्या यश्चतुर्विशो भागः स प्रक्रमः ६ तेन वेदिं निर्माय द्वादशाङ्गलं पुरस्तादपिन्छद्य तद्यूपावत्याच्छङ्कोः पुरस्तात्प्राञ्चमवधाय तस्मिन् यूपा- निमनोति १० पार्श्वयोर्वाऽर्धमन्तर्वेदीति श्रुतेरर्द्धकानिति ११ एके प्रथमोत्तमौ प्रकृतिवत् १२ सैषा शिखिण्डनी वेदिः १३ ६

भवन्ति चात्र श्लोकाः--द्विहस्ते लज्ज्ञणं कुर्यात् त्रिहस्तो मध्यमः शिरः १

शिरःपश्चाद्वितस्तिः स्यात् पूर्वार्धे हस्त एव च सार्धहस्ते च पाशः स्यात् वेदिः स्यात् पौर्णमासिकी २

संख्याज्ञः परिमागाज्ञः समसूत्रनिरञ्छकः समभूमौ भवेद्विद्वाञ्छुल्बवित् परिपृच्छकः ३

न जलात् सममन्यत् स्यान्नान्यद्वातात् प्रमा भवेत् नान्यदूरं भ्रमादूर्ध्वं नान्यत् सूत्रादृजुर्भवेत् ४

तिर्यङ्गान्याश्च सर्वार्थैः पार्श्वमान्याश्च योगवित् करगीनां विभागज्ञो नित्योद्युक्तश्च कर्मसु ४

शास्त्रबुध्या विभागज्ञः परशास्त्रकुतूहलः शिल्पिभ्यः स्थपतिभ्यश्च स्राददीत मतीः सदा ६

षडङ्गुलपरीगाहं द्वादशाङ्गुलमुच्छ्रितम्

जरठं चाव्रगं चैव शङ्कं कुर्याद्विशेषतः ७ द्विवितस्तिप्रमागस्तु खादिरो मुद्गरस्तथा शङ्कस्तेन निखातव्यस्तस्मात्तस्य परिग्रहः ५

एकतस्तु ऋजुस्तीच्णः खादिरः सममायतः शङ्कः कार्यस्तु शुल्बज्ञैस्तस्यार्धं गमयेन्महीम् ६

प्रादेशमात्रो हिवर्यज्ञे पूर्वलज्ज्ञणलिज्जतः शङ्करामशिराः कार्यस्तस्याप्यर्धं निखापयेत् १०

चतुरस्रमुद्गरं स्यात् षोडशाङ्गुलमायतम् ग्रविद्धं रमणीयं च दारुमध्याच्च निर्मितम् ११

त्रजीर्गाऽग्रन्थिनी सूच्मा समा श्लच्गा त्वरोमशा रजुर्मानाधिका कार्या ग्रध्वरे योगमिच्छता १२

शाणी वा बाल्वजी चैव वैग्यवी वा विधीयते रजुस्तूभयतःपाशा त्रिवृता यज्ञकर्मणि १३

रज्जुर्मुञ्जमयी कार्या शर्गेस्तु परिमिश्रिता कात्यायनो वदत्येवमखराडा कुशबल्बजैः १४

नवके लज्तरणं कुर्यात् त्रीिश कुर्यात् त्रिषु त्रिषु उत्तमो नवकः पाशः सदसो मानमुच्यते १५

पञ्चदशमथैकविंशतिकमपरं परस्त्रिकं च द्वादशसु पाश उत्तम इति सोमे रजुमानमेतत् १६

पदस्यान्र्णया तिरश्ची तयोरन्र्णया भवेत् सौत्रामरयां विमातव्या वेदिः स्यात् सोमवत्तया १७

नीहारेग घनैर्वापि ज्योतिषामभ्रदर्शने ग्रप्सु दीपं प्रगृह्णीयाद्यावत्तमसि दर्शने १८ प्रमाणं च प्रमेयं च यञ्चान्यद्वस्तुसंज्ञकम् सर्वं तच्छास्त्रतो ज्ञात्वा यज्ञे सिध्यन्ति याज्ञिकाः १६

यथा न चीयते मानं यथा च न विवर्धते यथा च रमते दृष्टिस्तथा योगं समाचरेत् २०

त्रप्रतिश्चतुरस्त्रस्तु पूवस्याग्नेः खरो भवेत् रथचक्राकृतिः पश्चाञ्चन्द्रार्घ इव दिच्चणः २१

त्रग्नीनां तु खरः कार्यो मेखलात्रयसंयुतः द्वादशाङ्गुल उच्छ्राये विस्तारे चतुरङ्गुलः २२

तन्तुः पुष्करनालस्य षड्गुगः परिवेष्टितः वत्सतर्यास्त्रिहायरया बालेन सदृशो भवेत् २३

त्रयस्त्रिहायगीबालाः सर्षपार्धं प्रचत्तते द्विगुगं सर्षपं विद्याद्यवः पञ्च तु सर्षपाः २४

त्रङ्गुलस्य प्रमागं तु षडचवाः पार्श्वसंस्थिताः चतुर्विंशाङ्गुलोऽरिबर्वितस्तिद्वीदशाङ्गुला २५

व्यामस्यात्र प्रमागं तु चतुर्न्यूनं शतं भवेत् पुरुषस्य प्रमागं वै विंशतिस्तु शताधिका २६

हिरगयशकलार्थे तु हिरगयं यस्य नोच्यते कृष्णलेनैव तद्वचारूया यज्ञे सिध्यति याज्ञिकी २७

कृष्णलं त्रियवं मानं ताम्रायसमतः परम् सुवर्णादधं च माषागां सुवर्णाश्च त्रिसप्ततिः २८

त्रीणि चैव सहस्राणि दद्याद्वहसुवर्णके भूयः स्थपतितो ज्ञात्वा संज्ञास्वन्यासु मानवित् स्वर्णकारो यथाऽभ्यासात्तथा भूयो विवर्धते २६ हसते शोषपाकाभ्यां द्वात्रिंशद्धागमिष्टका तस्मादार्द्रप्रमागं तु कुर्यान्मानाधिकं बुधः ३०

ग्रज्ञात्वा शुल्बसद्भावं यज्ञे सौत्रामगीसुते वेदिं ये कर्तुमिच्छन्ति गिरिं भिन्दन्ति ते नखैः ३१

दगडरज्ज्वर्धमभ्यस्य षष्ठे त्वर्धस्य लज्जगम् तथैव चेतरत्रापि तिर्यङ्गानं यदृच्छया ३२

यावत्प्रमाणा रज्जुः स्यात्तावानेवागमो भवेत् ग्रागमार्धे भवेच्छङ्कस्तदर्धे च निरञ्छनम् ३३

म्राधाने पदिकं कुर्यात् द्विपदः सौमिको भवेत् म्राग्नौ च त्रिपदं कुर्यात् प्रक्रमं याज्ञिको बुधः ३४

कृत्तिका श्रवणः पुष्यश्चित्रास्वात्योर्यदन्तरम् एतत्प्राच्या दिशो रूपं युगमात्रोदिते पुरः ३५

पञ्चाशच्छर्कराः पश्चात् पूर्वे देयास्त्रिसप्ततिः दिन्नगो तु प्रदातव्या दश पञ्च च सप्त च ३६

शंस्यश्चतुर्विशतिपार्श्वभागश्चतुर्दशभिः परिलेख्यस्तु नर्यम् तथैव चाष्टद्विगुगैरथर्य्यस्त्रिंशद्भिरायम्य हरेतृतीयम् ३७

त्रमेरुदक्सार्धनवाङ्गुले मध्यं ततो लिखेत् वृत्तमेकोनविंशत्या प्राचीज्या मध्यगा भवेत् उदगर्धं विहायार्वाक् खरामेर्दिच्चणस्य तु ३८

सूत्रदोषदरिद्रस्य गूढमन्त्रस्य धीमतः समाप्तेयं क्रिया शौल्बी कात्यायनमहात्मनः ३६

इति कात्यायनशुल्बसूत्र